

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.091 van 19 maart 2001
in de zaak A. 69.955/IX-1403.**

In zake : de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Pensioenen

tegen :

XXXX,
voorheen woonplaats kiezend bij
advocaat F. LEMAIRE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Ninoofsesteenweg 643.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Pensioenen, op 18 juli 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 29 april 1996 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen, waarbij aan XXXX met ingang van 1 april 1985 een definitief pensioen, berekend op basis van een invaliditeit van 10 %, wordt toegekend;

Gezien het uittreksel uit de registers van de burgerlijke stand van de stad Diest, waaruit blijkt dat XXXX op 23 augustus 1998 overleden is;

Gezien het op 23 juni 2000 aan de Raad van State gerichte verzoekschrift, waarbij de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Pensioenen, het geding hervat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 12 oktober 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 29 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 maart 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van eerste attaché van financiën J. HEEMERYCK, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

XXXX, geboren op 16 april 1925, is beroeps-militair geweest van 1951 tot 1965. Hij vraagt op 26 april 1985 een vergoedingspensioen aan voor diabetes mellitus en bacillaire dysenterie, die hij toeschrijft aan paniek, stress, dorst, inspanning en vermoeidheid doorstaan op de basis van KAMINA in de huidige Republiek KONGO van juli 1960 tot november 1960.

Die pensioenaanvraag wordt op 9 november 1988 door de commissie voor vergoedingspensioenen en op 11

juni 1990 door de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen verworpen. Beide commissies zijn van oordeel dat de aangevoerde kwaal als een constitutionele aandoening moet worden beschouwd.

Met het arrest nr. 47.334 van 9 mei 1994 vernietigt de Raad van State de beslissing van 11 juni 1990 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen.

In het protocol van 26 september 1994 schat de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst de aanrekenbare invaliditeit wegens diabetes mellitus met toepassing van artikel 780 d op 10 %, zijnde 80 % min 70 % gelijktijdige vreemde factoren. Naar het oordeel van de medische beroepskamer kunnen stressfactoren bijgedragen hebben tot een zich vervroegd ontwikkelen van de ziekte.

In een bijkomende expertise van 12 oktober 1995 behoudt de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst het eerder toegekende percentage.

Bij beslissing van 29 april 1996 sluit de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen zich aan bij het advies van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst. De commissie verleent verweerder met ingang van 1 april 1985 een definitief pensioen, berekend op een invaliditeit van 10 % en waarvan het bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 11 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen.

Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord voorbehoud maakt bij de ontvankelijkheid *ratione temporis* van het beroep, met name wat de beweerde datum van betekening van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij betreft;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij daarop antwoordt dat de aangevochten beslissing op 24 mei 1996

aan de Administratie der Pensioenen werd genotificeerd, zodat het verzoekschrift tijdig werd neergelegd;

2.3. Overwegende dat de beroepstermijn van zestig dagen ingaat daags na de betekening bedoeld in artikel 14 van het besluit van de Regent van 15 juni 1949 tot bepaling van de rechtspleging voor de commissies voor vergoedingspensioenen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 december 1983; dat dit artikel luidt als volgt :

"Elke beslissing van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen wordt betekend :

- aan de betrokkene, bij een ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst;
- aan de Staat, door de terugzending van het dossier aan de Administratie der Pensioenen; de datum van betekening is die van de door de Administratie aangebrachte stempel bij ontvangst van het dossier."

dat uit de op de bestreden beslissing aangebrachte datumstempel blijkt dat de bestreden beslissing op 24 mei 1996 aan de Administratie der Pensioenen werd betekend; dat het op 18 juli 1996 ter post aangetekend afgegeven beroep derhalve tijdig werd ingesteld; dat de exceptie niet opgaat;

3. Over de gegrondheid van de vordering.

Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen is met miskenning van de wet van 6 augustus 1962 waarbij de toepassing van de wetten op de vergoedingspensioenen wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van de Republiek Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi, doordat de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen een pensioen verleent met het bedrag voorzien in artikel 11 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen (bedrag oorlogstijd) terwijl zij geenszins doet blijken dat zij heeft onder-

zocht of de ziekte in de door de wet van 6 augustus 1962 beoogde omstandigheden werd opgedaan; dat zij hierbij laat gelden dat niet alle Belgische militairen die in het grondgebied van de Republiek Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi militaire dienst hebben verricht, het voordeel van het in artikel 3 bepaalde pensioenbedrag (artikel 11 – oorlogstijd) genieten zodat de beroepscommissie gehouden was de toekenning van een pensioenbedrag "oorlogstijd" te motiveren;

Overwegende dat verweerder hierop antwoordt dat de verzoekende partij tijdens de behandeling ten gronde op geen enkele wijze heeft geprotesteerd of voorbehoud gemaakt ten aanzien van de behandeling van verweerder als "invalides oorlogstijd" en dat de commissie van beroep dan ook zonder enige speciale motivering kon aannemen dat de voorwaarden van de uitbreiding van de wetten op de vergoedingspensioenen vervuld waren;

Overwegende dat in het dispositief van de bestreden beslissing wordt gesteld dat "het bedrag van het pensioen wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 11 van de samengeordende wetten op de vergoedingspensioenen"; dat de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen aldus het recht van verweerder op een pensioenbedrag "oorlogstijd" erkent; dat die commissie zodoende toepassing heeft gemaakt van de wet van 6 augustus 1962 waarbij de toepassing van de wetten op de vergoedingspensioenen wordt uitgebreid tot de gevolgen van sommige schadelijke feiten die zich hebben voorgedaan op het grondgebied van de Republiek Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van Burundi;

Overwegende dat artikel 2, eerste lid, van die wet als volgt luidt :

"Het voordeel van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen wordt uitgebreid tot de personen van Belgische nationaliteit die tijdens een actie tot

bescherming, redding of evacuatie van mensen in ge-
vaar, het slachtoffer zijn geweest hetzij van verwon-
dingen of ongevallen, hetzij van traumatismen ten
gevolge van mishandelingen door de autochtone bevol-
king, hetzij van ziekten waarvan het ontstaan recht-
streeks door deze actie werd veroorzaakt.
(...)"

dat artikel 3 als volgt luidt :

"De militairen van het leger uit het moederland, die
hun standplaats hebben op het grondgebied van de Re-
publiek Kongo (Leopoldstad), van Rwanda en van
Burundi, genieten volgens het geval de bij de artike-
len 11 of 15 van de voornoemde samengeordende wetten
bepaalde bedragen, voor de lichamelijke schade die het
gevolg is van dezelfde feiten tijdens dezelfde omstan-
digheden overkomen";

dat derhalve om hetzelfde voordeel te kunnen genieten de
bedoelde militairen lichamelijke schade moeten hebben
opgelopen "die het gevolg is van dezelfde feiten tijdens
dezelfde omstandigheden overkomen", dit wil zeggen
"tijdens een actie tot bescherming, redding of evacuatie
van mensen in gevaar, het slachtoffer zijn geweest hetzij
van verwondingen of ongevallen, hetzij van traumatismen
ten gevolge van mishandelingen door de autochtone bevol-
king, hetzij van ziekten waarvan het ontstaan recht-
streeks door deze actie werd veroorzaakt"; dat te dezen
de bestreden beslissing het bestaan van die voorwaarde
niet heeft vastgesteld; dat de omstandigheid dat de
verzoekende partij geen bezwaar heeft gemaakt tegen de
behandeling van de zaak door een commissie "oorlogstijd",
de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen niet
ontslagen was van de verplichting duidelijk uiteen te
zetten waarom betrokkene, wat het pensioenbedrag betreft,
met een oorlogsinvalide moest worden gelijkgesteld; dat
het middel derhalve gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partij in het
derde middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen
is met schending van artikel 16 van de gecoördineerde
wetten op de vergoedingspensioenen, doordat de commissie
van beroep voor vergoedingspensioenen een definitief

pensioen toekent terwijl behalve in het geval van blindheid of afzetting van een lid, de invaliditeitspensioenen tijdelijk worden toegekend en na vijf jaar vanaf hun aanvangsdatum worden herzien wat betreft de blijvende invaliditeitsgraad en voor de begunstigten van de voornoemde wet van 6 augustus 1962 die verplichting tot een vijfjaarlijkse herziening niet is afgeschaft;

Overwegende dat verweerder hierop antwoordt dat de gerechtigden van de wet van 6 augustus 1962 gelijkgesteld werden met oorlogsinvaliden;

Overwegende dat de verzoekende partij repliceert dat alleen voor de invaliden van de oorlog 1940-1945 en voor de invaliden van Korea de vijfjaarlijkse herziening werd afgeschaft;

Overwegende dat uit artikel 16 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen volgt dat het pensioen slechts een definitief karakter kan verkrijgen na het verstrijken van een periode van vijf jaar welke ingaat op de aanvangsdatum van het tijdelijk pensioen; dat in de meergenoemde wet van 6 augustus 1962 geen sprake is van de afschaffing van de vijfjaarlijkse herziening noch van een gelijkstelling wat dat betreft van de begunstigten met de invaliden van de oorlog 1940-1945; dat het middel gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten van de Raad van State vraagt "dat de identiteit van de verwerende partij niet zou worden vermeld bij de publicatie van het arrest van de Raad van State in onderhavige zaak";

Overwegende dat niets zich tegen de depersonalisatie bij de publicatie van het arrest verzet,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 29 april 1996 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen, waarbij aan XXXX met ingang van 1 april 1985 een definitief pensioen, berekend op basis van een invaliditeit van 10 %, wordt toegekend.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde commissie van beroep voor vergoedingspensioenen.

Artikel 4.

Bij de publicatie van dit arrest wordt de identiteit van de verwerende partij niet opgenomen.

Artikel 5.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien maart 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.